

Huden hennes er en daddel, og jeg drar fingrene mine, neglene mine, nedover mitt eget kinn så hardt at jeg er sikker på at det dukker opp tre hvite striper, jeg kan huske den gangen hun malte meg i fjeset med sminken sin, og nå sitter jeg her og eldres, og jeg bruker kremer som skal forhindre at jeg til slutt vil se ut slik som henne der hun nå ligger med hendene foldet over magen, under en tynn og hvit dyne og sakte men sikkert forsvinner fra livet.